

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவரீயோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் அருளிச்செய்த

|| மெய்விரதமான்மியம் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

॥ மெய்விரதமான்மியம் ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடம் உடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

‡வாழி அருளாளர்* வாழி அணி அத்திகிரி*
வாழி எதிராசன் வாசகத்தோர்*-வாழி
சரணாகதி என்னும்* சார்வுடன் மற்றொன்றை*
அரணாகக் கொள்ளாதார் அன்பு (1)

எண் திசையும் கடல் ஏழும் மலைகள் ஏழும்*
ஈர் ஏழு வையகமும் படைத்திலங்கும்*
புண்டரிகத்தயன் புணர்த்த பெரிய வேள்விப்*
புனித நறும் போக்கியத்தை உவந்து வந்து*
தொண்டை எனும் மண்டலத்தின் நடுவில் பாரில்*
தூ நிலம் மெய்விரதத்துத் தோன்றி நின்ற*
கொண்டல் அருள் குணமே நாம் கூறுகின்றோம்*
கூர் மதியீர் குறிப்பாகக் கொண்மினீரே (2)

வம்மின் புலவீர் அருளாளப் பெருமாள் என்றும்* அருளாழி
அம்மான் என்றும்* திருமகளைப் பெற்றும் என் நெஞ்சம் கோயில் கொ-
ண்ட*

பேர் அருளாளர் என்றும்* வியப்பா விருதூதும் படி* கரை புரண்ட
கருணைக் கடலை* எவ்வண்ணம் பேசுவீர்* ஈதென்ன பாங்கே (3)

ஒன்றே புகல் என்று* உணர்ந்தவர் காட்டத் திரு அருளால்*
அன்றே அடைக்கலம் கொண்ட* நம் அத்திகிரித் திருமால்*
இன்றே இசையின் இணை அடி சேர்ப்பர்* இனிப் பிறவோம்*
நன்றே வருவதெல்லாம்* நமக்கு பரம் ஒன்றிலதே (4)

வம்பவிழ் போதமர் மாதர் உகந்த* அம் மா நிதியைத்*
 தன் பலமே கொண்டு காணக் கருதிய* தாமரையோன்*
 முன் பல குற்றத்து* வல் வினை மொய்க்க முகிழ் மதியாய்*
 அம்புலி வேண்டிய பாலனைப் போல* அமுதனனே (5)

அடங்காக் கரணங்கள்* ஐந்துடன் ஆறும் அடக்கி முன்னம்*
 நெடுங்காலம் இந்நிலமே* நிலையாப் பூண்டு நீடுறைவான்*
 சடங்கால் பெரிய தவங்கள் செய்தேன்* என்ன தன்மை இதென்று*
 இடம் காத்திருந்த* திசைமுகன் தன்னை இகழ்ந்தனனே (6)

விண் உலகில் வீற்றிருந்த மேன்மையாலும்*
 வேதங்கள் ஈர் இரண்டும் விரித்தலாலும்*
 கண்ணனை நான் கருத்துறவே காண்பன் என்னக்*
 காணாமல் விலக்கிய தன் வினையைக் காணா*
 எண்ணிய நல் புவனங்கள் ஏழும் ஆறும்*
 இரு மூன்று தீவமும் எட்டிடமும் விட்டுப்*
 பண்ணிய நல் விரதம் எலாம் பலிக்கும் என்று*
 பாரதத்தில் பங்கய த்தோன் படிந்திட்டானே (7)

எத்திசை நிலனும் எய்தி* அருந் தவம் செய்த அந்நாள்*
 சத்தியவிரதம் செல்வாய் என்ற* ஓர் உரையின் சார்வால்*
 அத்திசைச் சென்றழைத்து* அங்கமரர் இல் எடுப்பான் தன்னை*
 உத்தர வேதி செய் என்று* உரை அணங்கிறை உரைத்தான் (8)

உத்தமவமர்த்தலமமைத்ததோர்
 எழில் தனு* உய்த்த கணையால்*
 அத்திரவரக்கன் முடி பத்துமொரு
 கொத்தென* உதிர்த்த திறலோன்*
 மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த வெணைய்
 வைத்ததுணும்* அத்தனிடமாம்*
 அத்திகிரி பத்தர் வினை தொத்தற-
 வறுக்கும்* அணி அத்திகிரியே (9)

திண் மணிகள் பொன்னுடனே சேர்தலாலும்*
 சிதையாத நூல் வழியில் சேர்த்தியாலும்*
 வண்மை எழும் ஈர் இரண்டும் வண்ணத்தாலும்*
 வானவர்க்கும் வியப்பான வகுப்பினாலும்*
 ஒண்மை உடை வாசி விளி ஓசையாலும்*
 ஒரு காலும் அழியாத அழகினாலும்*
 மண் மகளார்க்கலங்காரம் என்ன* மன்னும்
 மதிட்கச்சி நகர் கண்டு மகிழ்ந்திட்டானே (10)

காமங்கள் பல கொண்ட வேதம் கொண்டு*
 கை தவமே செய்வார்க்குக் காண்கில்லாப்*
 பூ மங்கை கேள்வனை நான் கண்டு போற்றப்*
 புண்ணியத்தில் நிகர் இல்லா விரதம் பூண்டேன்*
 சாமங்கள் கழிவதன் முன் சடக்கெனப் போய்த்*
 தன் ஆற்றில் தனி இருந்து தவம் செய்கின்ற*
 நாமங்கை வந்திட நீ அழைப்பாய் என்று*
 நன்மகனை நான்முகன் தான் நவின்றிட்டானே (11)

அன்னவடிவாள் அசையும் அன்ன நடையாள்
 உயரும் அன்ன அரசேறி வருவாள்*
 அத்தன் அயன் அத்தனயன் உத்திதனை
 அத்திதென உத்தி புரியாள்*
 நல் நடை விடா நடம் இதென்ன நடவா
 நடுவு நண்ணு குவடேறி இழிவாள்*
 நற் பதிகள் அற் பதிகள் கற் புரள
 அற்புத மருள் கதியினால்*
 கல் நடை விடா இடமில் உன்னதி
 சிறா விகட மன்னு கிரி கூடம் இடியக்*
 கட்டவிடை இற்று விழ முற்றும்
 விழி உற்றடைய விட்டருகுற*
 அன்ன நய சீர் அயன் இதென் என
 விழா அமரர் மன்னு பதி ஏறி மகிழ*
 அச்சுதன் அணைத்தனுவில் அத்திசை
 வரத் தகைய அற்றணுகினாள் (12)

அன்று நயந்த* அயமேத மா வேள்வி*

பொன்ற உரை அணங்கு பூம் புனலாய்க்* கன்றி வர
ஆதி அயனுக்கு* அருள் செய்தனை ஆனான்*
தாதை அரவணையான் தான் (13)

தரணியில் மன்னி* அயனார் தனித் தவம் காத்த பிரான்*

கருணை எனும் கடல் ஆடித்* திருவணை கண்டதற் பின்*
திரள் நரகெண்ணிய* சித்திரகுத்தன் தெரித்து வைத்த*
சுருணையில் ஏறிய* சூழ் வினை முற்றும் துறந்தனமே (14)

சுகலேசம் எண்ணிய* சூழ் வினை தீர்க்கத் துணிந்தயனார்*

அகலாத அன்புடன் கொண்ட* அயமேத வேதியின் மேல்*
புகல் ஓங்கு பொன் மலை அன்ன ஓர்* புண்ணிய கோடியுடன்*
பகலோன் பகல் விளக்காகப்* பரஞ்சுடர் தோன்றியதே (15)

பெருமையுடை அத்திகிரிப் பெருமாள் வந்தார்*

பேராத அருள் பொழியும் பெருமாள் வந்தார்*
அரு மறையின் உச்சி தனில் நின்றார் வந்தார்*
அங்கம் உடன் அவையாகும் அரியோர் வந்தார்*
திரு உரையாய்த் தாம் பொருளாய் நிற்பார் வந்தார்*
திரு அருளால் செழும் கலைகள் தந்தார் வந்தார்*
மருவலர்க்கு மயக்குரைக்கும் மாயோர் வந்தார்*
வானேற வழி தந்தார் வந்தார் தாமே (16)

அத்திகிரி அருளாளப் பெருமாள் வந்தார்*

ஆனை பரி தேரின் மேல் அழகர் வந்தார்*
கச்சி தனில் கண் கொடுக்கும் பெருமாள் வந்தார்*
கருத வரம் தரும் தெய்வப் பெருமாள் வந்தார்*
முத்தி மழை பொழியும் முகில் வண்ணர் வந்தார்*
மூலம் என ஓலம் இட வல்லார் வந்தார்*
உத்தர வேதிக்குள்ளே உதித்தார் வந்தார்*
உம்பர் தொழும் கழல் உடையார் வந்தார் தாமே (17)

‡இரு பரிதி இயைந்த மகுடமும்*
 எழில் மதி திகழ்ந்த வதனமும்*
 இரு வகை இலங்கு குழைகளில்*
 எதிர் பொர உகந்த மகரமும்*
 ஒரு தகவுயர்ந்த திருமகள்*
 ஒளி மறுவின் மன்னும் அகலமும்*
 உரு அரு உமிழ்ந்த உதரமும்*
 உலகடைய நின்ற கழல்களும்*
 மருவின் இடை பொங்கு புனல் என*
 மலை குனிய நின்ற மலை என*
 மருள் அற விளங்கும் ஒளி என*
 மலர் அயன் உகந்த பயன் என*
 அருவில் உறைகின்ற உயிர் என*
 அடியவர் உகந்த அமுதென*
 அரு மறைகள் ஒன்றி அடி தொழ*
 அருள் வரதர் நின்ற பெருமையே (18)

சித்தசித்தென விரித்துரைத்தன
 அனைத்தமைத்துறையும் இறைவனார்*
 சிறிய பெரிய உரு அடைய உடலம் என
 நடலம் இலதிலகு நிலையினார்*
 சித்திரத்தெழிலை ஒத்த பத்தரொடு
 முத்தர் பித்தி எனும் உணர்வினார்*
 சிதைவில் மறை நெறியில் எறியவுரு முறைகள்
 முறிய சிறை அரிய நிறைவினார்*
 கத்துவிக்க வல கத்துவித்தை வழி
 கற்றவர்க்கசைவில் மாயனார்*
 கபிலர் கணசரணர் சுகதர் சமணர் அரர்
 வழிகள் அழியும் அருள் மொழியினார்*
 கத்திலக்கிலும் அருக் குலத்திலும்
 அசித்தில் ஒக்கும் ஒரு முதல்வனார்*
 கரணம் இடு கடிய பதினொர் இருடிகமும்
 அடைய முடியும் அடி இருடியார்*

ஒத்தனைத்துலகும் ஒற்றி ஒற்றி வரும்
 இப்பவத்திசையும் இசைவினார்*
 உருவம் அருவம் எனும் உலகின் முடுகிலதில்
 உவமை இலதிலகு தலைவனார்*
 உத்தமப் படி வகுத்த வித்தைகளில்
 உத்தரிக்க உணர் குணவனார்*
 உரிய கிரிசைகளில் அரியதொரு விரகு
 தெரிய விரையும் அவர் பரிவினார்*
 சத்தசத்தெனும் அனைத்தனைத்த வினை
 தொத்தறுக்க வல துணிவினார்*
 சரியும் அளவில் உரியவரை அறிவரிய
 தமனி நெறி செருகு விரகினார்*
 தத்துவத் திரள் உதைத்துதைத்தடைவு
 தத்துவிக்கும் அவர் தலைவனார்*
 தருகை உணரும் அவர் சரணம் அணுக
 விடல் அரிய அருள் வரதர் அடியமே (19)

திருமகள் மண்மகள் நீளை முதலா* எல்லாத்
 தேவியரும் தன்னுடனே திகழ்ந்து நிற்கத்*
 தருமம் இரு மூன்று முதல் அனைத்தும் தோன்றத்*
 தன் அனைய சூரியர் தன் அடிக் கீழ் வாழ*
 அரு மறை சேர் அளவில்லா அவனியின் கண்*
 அரவணை மேல் வீற்றிருப்பால் அனைத்தும் காக்கும்*
 கருமணியைக் கரிகிரி மேல் கண்டேன்* என் தன்
 கடு வினைகள் அனைத்தும் நான் கண்டிலேனே (20)

பெடை இரண்டை ஒர் அனம் அடைந்து
 பிரிந்திடா வகை பேசலாம்*
 பெருகும் அருவிகள் அருகு மருவிய
 பெரிய மணிவரை பயிலலாம்*
 பிடி இரண்டொடு களவம் ஒன்று
 பிணைந்த பேர் அழகோதலாம்*
 பிரிவில் ஒளியொடு நிழலும் அருகுறும்

இரவி இலகுதல் பரவலாம்*
 கொடி இரண்டொடு விடவி ஒன்று
 குளிர்ந்தவாறு குலாவலாம்*
 குறைவில் சுருதியும் நினைவும் இலகிய
 தரும அருநிலை என்னலாம்*
 அடி இரண்டையும் அடையும் அன்பர்
 அறிந்த பேர் அருளாளனார்*
 அணுகும் மலர்மகள் அவனி மகளொடு
 கரடி கிரியினில் அவிர்தலே (21)

வேர் ஒப்பார் விண் முதலாம் காவுக்கெல்லாம்*
 விழி ஒப்பார் வேதம் எனும் கண் தனக்குக்*
 கார் ஒப்பார் கருணை மழை பொழியு நீரால்*
 கடல் ஒப்பார் கண்டினும் காணாக் கூத்தால்*
 நீர் ஒப்பார் நிலம் அளிக்கும் தன்மை தன்னால்*
 நிலம் ஒப்பார் நெடும் பிழைகள் பொறுக்கு நேரால்*
 ஆர் ஒப்பார் இவர் குணங்கள் அனைத்தும் கண்டால்*
 அருளாளர் தாம் எனினும் தமக்கொவ்வாரே (22)

எந்நிலமும் குரத்தால்* குறி செய்த எழிற் பரி கொண்டு*
 அன்னம் உயர்த்த செய்யோன்* அன்று வேள்வி செய் வேதியின் மேல்*
 முன்னிலை ஆகிய மூர்த்தியன்* நான்முக மற்றும் உனக்கு*
 என்ன வரம் தருவோம் என்று* நாதன் இயம்பினனே (23)

சென்று மலர் பறித்து* எந்நாதன் சேவடிப் போதுகந்து*
 நன்றென நீர் சுடர்* நன் முகவாசம் இலை கொடுத்துக்*
 கன்னல் இலட்டுவத்தோடு* அன்னம் சீடை கறி படைத்துப்*
 பின்னும் செவித்தவன் பாதம்* பணிமின்கள் என்றனனே (24)

ஆழி நிலை வினை கடிவான்* அயமேதம் முடித்ததற்பின்*
 வேழ மலை நாயகனார்* விடை கொடுக்க விண்ணேறி*
 நாழிகையில் வானவரை* மாற்றியிடு நான்முகன் தான்*
 ஊழியெலாம் அழியாத* உயோகம் அடைந்திருந்தானே (25)

ஆதியுகத்தயன் கண்டிட நின்ற* அருள் வரதர்*
 காதல் உயர்த்த களிற்றைத்* திரேதையில் காத்தளித்து*
 வாதுயர் தேவ குருவுக்கிரங்கித்* துவாபரத்தில்*
 சோதி அனந்தன்* கலியில் தொழுதெழ நின்றனரே (26)

‡புண்டரீகம் உயர்த்த புராணனார்*
 பொய்யில் மா மக உத்தர வேதியில்*
 கொண்டல் ஆர் அருள் மாரி பொழிந்திடக்*
 கொண்டதோர் உயர் கூர் மதி அன்பினால்*
 பண்டை நான் மறை மெளலி படிந்த யான்*
 பாரில் மெய் விரதக் கவி பாடினேன்*
 தொண்டை மண்டல வேதியர் வாழவே*
 தூய தென்மறை வல்லவர் வாழவே (27)

‡உய் விரதம் ஒன்றின்றி அடைந்தார் உய்ய*
 ஒரு விரதம் தான் கொண்ட உயர்ந்த மாலைச்*
 செய் விரதம் ஒன்றாலும் தெளியகில்லாச்*
 சிந்தையினால் திசை படைத்த திசை முகன் தான்*
 பொய் விரத நிலம் எல்லாம் போயே மீண்டு*
 புகல் இதுவே புண்ணியத்துக்கென்று சேர்ந்த*
 மெய் விரத நன்னிலத்து மேன்மை ஏத்தி*
 வேதாந்த ஆசிரியன் விளங்கினானே (28)

‡சீர் ஆரும் தூப்புல்* திருவேங்கடம் உடையான்*
 தாரார் அருளாளர் தாள் நயந்து*சீராக
 மெய் விரத நன்னிலத்து* மேன்மை இது மொழிந்தான்*
 கையில் கனி போலக் கண்டு (29)

॥ சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம் ॥